

Остання любов

Федір Тютчев

Коли життю надходить край,
Ми любим ніжно і забобонно...
О ти, прощальний світе, сядь
І запізнило, і беззаконно!

Півнеба в темряві, лишень
На заході – зорі блукання.
Зажди, зажди, вечірній день,
Тривай, тривай, зачарування.

Нехай холодне в жилах кров,
Та в серці ніжність не марніє...
Остання у житті любов –
То і блаженство, і безнадія.

Переклад: Грязнов Олександр Андрійович